

Prejudiciële vragen

- 1) Als een nationale regeling van een lidstaat in het nationaal recht gebruik maakt van de mogelijkheid voorzien in artikel 1, lid 2, van richtlijn 90/435/EEG van 23 juli 1990⁽¹⁾, kunnen dan de handelingen of overeenkomsten ter uitvoering van die mogelijkheid, worden getoetst aan het primaire Unierecht?
- 2) Moeten de bepalingen van artikel 1, lid 2, van die richtlijn, die de lidstaten een ruime beoordelingsmarge geven om te bepalen welke voorschriften noodzakelijk zijn „*ter bestrijding van fraude en misbruiken*”, aldus worden uitgelegd dat zij eraan in de weg staan dat een lidstaat een mechanisme instelt dat ertoe strekt het voordeel van de vrijstelling niet toe te kennen voor dividenden die worden uitgekeerd aan een rechtspersoon die direct of indirect wordt gecontroleerd door personen die zijn gevestigd in landen die geen leden van de Unie zijn, behalve indien die rechtspersoon aantoont dat de keten van deelnemingen niet als voornaamste of als een van haar voornaamste doelen heeft in aanmerking te komen voor de vrijstelling?
- 3) a) Als de verenigbaarheid met het Unierecht van het voornoemde „anti-misbruik”-mechanisme ook moet worden getoetst aan de bepalingen van het Verdrag, moet daarbij ook rekening worden gehouden met het voorwerp van de betrokken wetgeving, in het licht van de bepalingen van artikel 43 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, thans artikel 49 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, wanneer de vennootschap die in aanmerking komt voor de uitkering van de dividenden, als resultaat van de keten van deelnemingen die als een van haar voornaamste doelstellingen het voordeel van de vrijstelling heeft, direct of indirect wordt gecontroleerd door een of meerdere personen die zijn gevestigd in derde landen, en die zich dus niet kunnen beroepen op de vrijheid van vestiging?

b) Als voornoemde vraag ontkennend wordt beantwoord, moet dan de verenigbaarheid worden onderzocht in het licht van artikel 56 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, thans artikel 63 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie?
- 4) Moeten voornoemde bepalingen aldus worden uitgelegd dat zij in de weg staan aan een nationale regeling die de dividenden die een vennootschap van een lidstaat uitkeert aan een vennootschap die is gevestigd in een andere lidstaat, uitsluit van de vrijstelling van de bronbelasting, wanneer die dividenden worden uitgekeerd aan een rechtspersoon die direct of indirect wordt gecontroleerd door een of meerdere personen die zijn gevestigd in landen die geen leden van de Europese Unie zijn, tenzij zij aantoont dat die keten van deelnemingen niet als voornaamste of als een van haar voornaamste doelen heeft om voor die vrijstelling in aanmerking te komen?

⁽¹⁾ Richtlijn van de Raad van 23 juli 1990 betreffende de gemeenschappelijke fiscale regeling voor moedermaatschappijen en dochterondernemingen uit verschillende lidstaten (PB L 225, blz. 6).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Conseil d'État (Frankrijk) op 11 januari 2016 — De vennootschap Euro Park Service, rechtsopvolgster van de vennootschap Cairnbulg Nanteuil/Ministre des finances et des comptes publics

(Zaak C-14/16)

(2016/C 106/27)

Proceestaal: Frans

Verwijzende rechter

Conseil d'État

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: De vennootschap Euro Park Service, rechtsopvolgster van de vennootschap Cairnbulg Nanteuil

Verwerende partij: Ministre des finances et des comptes publics

Prejudiciële vragen

- 1) Wanneer een nationale wettelijke regeling van een lidstaat in het nationale recht gebruikt maakt van de mogelijkheid van artikel 11, punt 1, van richtlijn 90/434/EEG van de Raad van 23 juli 1990 betreffende de gemeenschappelijke fiscale regeling voor fusies, splitsingen, inbreng van activa en aandelenruil met betrekking tot vennootschappen uit verschillende lidstaten ⁽¹⁾, bestaat er dan in het licht van het primaire recht van de Europese Unie ruimte voor toezicht op de handelingen die zijn vastgesteld ter uitvoering van deze mogelijkheid?
- 2) Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord, moet dan artikel 43 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschappen, thans artikel 49 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, aldus worden uitgelegd dat het in de weg staat aan een nationale wettelijke regeling die, met het doel fraude of belastingontwijking te bestrijden, voor het gebruik van de gemeenschappelijke fiscale regeling voor fusies en gelijkgestelde transacties alleen ten aanzien van de inbreng in buitenlandse vennootschappen de voorwaarde stelt dat vooraf goedkeuring is verstrekt, en niet ten aanzien van de inbreng in binnenlandse rechtspersonen?

⁽¹⁾ PB L 225, blz. 1.

Hogere voorziening ingesteld op 13 januari 2016 door Al-Bashir Mohammed Al-Faqih, Ghunia Abdrabbah, Taher Nasuf, Sanabel Relief Agency Ltd tegen het arrest van het Gerecht (Zevende kamer) van 28 oktober 2015 in zaak T-134/11, Al-Bashir Mohammed Al-Faqih, Ghunia Abdrabbah, Taher Nasuf, Sanabel Relief Agency Ltd/Europese Commissie

(Zaak C-19/16 P)

(2016/C 106/28)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwiranten: Al-Bashir Mohammed Al-Faqih, Ghunia Abdrabbah, Taher Nasuf, Sanabel Relief Agency Ltd (vertegenwoordigers: N. Garcia-Lora, Solicitor, E. Grieves, Barrister)

Andere partijen in de procedure: Europese Commissie, Raad van de Europese Unie, Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland

Conclusies

- de bestreden beslissing van 28 oktober 2015 vernietigen
- de beslissing van het Hof in de plaats stellen en de bestreden maatregelen nietig verklaren
- de Commissie, de Raad en het Verenigd Koninkrijk verwijzen in de kosten van de procedures voor het Gerecht en voor het Hof.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van hun beroep voeren rekwiranten vier middelen aan.

Eerste middel: betwisting van de beslissing van het Gerecht dat de grieven tegen de beslissing ten gronde om de eerste drie rekwiranten op de lijst te plaatsen, voor het Gerecht niet naar behoren zijn aangevoerd. Het Gerecht heeft nagelaten het vierde middel juist te omschrijven als een betwisting van de beoordeling van de feiten door de Commissie. Het Gerecht heeft nagelaten rekening te houden met de opmerkingen van rekwiranten, die in overweging moesten worden genomen omdat a) het Hof erom had verzocht, b) zij zijn aangevoerd vóór het verweer van de Commissie en c) rekwiranten steeds hebben aangegeven dat zij de beoordeling van de feiten wensten te betwisten. De beoordeling van het Gerecht was in strijd met het arrest van 14 april 2015, in zaak T-527/09, Ayad/Commissie.